

tése mellett a szt.-királyi erdő részben szeptember 20 s 21-ikén tartott cserkészetek, melyeken 12 agancsár esett zsákmányul, azok között volt azon gyönyörűen kifejlődött 12 ágú agancs is, mely f. évi október hóban Budapesten rendezett agancskiállításnak egy igen érdekes példányát képezte.

A cserkész vadászat több kisebb a Gödöllő környékén tartott s Ő cs. kir. Felsége által igen kedvelt erdei hajtóvadászatok által lett kellemesen felváltva; ezen vadászatok eredménye a meglehetősen számban talált erdei szalonka, a gödöllői fácánkertből átszaporodott fácánok s a szorgalmas tenyésztés folytán talált őzbakok mellett annál érdekesebbé vált, minthogy ezen hasznos vadakon kívül több róka és két vadmacska is diszitette a terítéket; ezen vadmacskák egyikét herczeg Hohenlohe udvarmester, másikat pedig Dr. Achenthaler udvari orvos volt szerencsés elejteni.

Jelenleg a cserkészet a szarvastehenekre folytattatik, mely vadból Ő Felsége által jóváhagyott elejtési előirányzat alapján 250 drb volna az idei vadász idény alatt elejtendő, mely szám azonban nagyon nehezen lesz elérhető, minthogy már jelenleg is a szarvasvad nagyobb csoportokban a dús őszi vetések és fűben gazdag erdei tisztásokat már fényes nappal felkeresi és így a cserkésző vadásznak a lőtávolsági közeledést igen kérdésessé teszi. — Gödöllőn, 1882. novemberhó.

Kallina.

Vidéki levél.

S z a n y, 1882. októberhó.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Azon örvendetes hírrel kezdek leveletem, hogy igen bő gubacs- és makkterméssel volt vidékünk áldva, kivált a sopronmegyei győri püspökségi uradalomhoz tartozó „himodi pagony“; de egyáltalában összes tölgyeseink, még a hernyók által volt elpusztult tölgyeseken is volt némi makktermés.

A gubacsért egész ostromlásnak voltunk kitéve „Izrael fiai“ részéről, s megelégedéssel szemléltük, mily örömteljes arczczal nézte egyik-másik a gubacsfal szépen megáldott fákat. Tölgy- és csermakkon kívül bő termést ígért még az ihar, gyertyán, kőris és hárs.

Mint különös természeti eseményt megemlítem, hogy nálunk sok akác szeptember hóban virágzott, ebből sokan hosszú őszt következtetnek.

Egereink száma nagyobbodott, az erdőkbe huzódnak, egyik erdőőröm ezek pusztításánál észlelte, hogy a himek ez évben többszámúval voltak; mert a fogott egerek között rendszeren 10 db közt 8 him volt. Tehát észlelése után 80⁰/₀ a him, 20⁰/₀ a nőnemhez számítható. Ezen észlelését többször közölte velem. Vidékünkön a „Rába közben“, ugy a Hanyban a lefolyt nyári évszakban legnagyobb szárazság uralkodott, hol ezelőtt az Egresekben ladikon kellett járni, az idén pedig száraz lábbal mehetett mindenki.

Nálunk az erdők osztályozása a katasteri erdőbecslők által már f. é. augusztus hóban volt teljesítve, és Sopron megyében a tiszta jövedelmi fokozatoknak következő osztályai lettek felállítva:

Soproni járásban, 1-ső osztályozási vidéken:

I. osztály 4 frt, II. osztály 3·60 frt, III. osztály 3·20 frt, IV. osztály 2·80 frt, V. osztály 2·40 frt, VI. osztály 1·90 frt, VII. osztály 1·60 frt, VIII. osztály 0·70 frt, = átlag 2·04 frt.

Soproni járásban, 2-ik osztályozási vidéken:

I. osztály 4 frt, II. osztály 3·40 frt, III. osztály 3 frt, IV. osztály 2·60 frt, V. osztály 2 frt, VI. osztály 1·80 frt, VII. osztály 1·50 frt, VIII. osztály 0·50 frt, = átlag 2 frt.

Kapuvári járásban, 1-ső osztályozási vidéken:

I. osztály 4·25 frt, II. osztály 3 frt, III. osztály 2·80 frt, IV. osztály 2·50 frt, V. osztály 2·20 frt, VI. osztály 1·60 frt, VII. osztály 1·20 frt, VIII. osztály 0·20 frt, = átlag 2·23 frt.

Kapuvári járásban, 2-ik osztályozási vidéken:

I. osztály 3·20 frt, II. osztály 2·70 frt, III. osztály 2·40 frt, IV. osztály 2 frt, V. osztály 1·50 frt VI. osztály 1 frt, VII. osztály 0·80 frt, = átlag 2·10 frt.

Kapuvári járásban, 3-ik osztályozási vidéken:

I. osztály 4 frt, II. osztály 3·50 frt, III. osztály 2·70 frt,
IV. osztály 2·40 frt, V. osztály 2·20 frt, VI. osztály 1·70 frt,
= átlag 2·72 frt.

A kapuvári járás 1-ső osztályozási vidékéhez tartozik: a kapuvári járás egy része, a 2-ik osztályozási vidékhez a csomai járás és a 3-ik osztályozási vidékhez pedig Alsó-Rábaköz: összesen 52 község. Az erdőségek főbirtokosai: Herczeg Eszterházy Pál, győri megyés püspökség és gróf Cziráky Dénes urak. A többi kisebb erdőségek legtöbnyire parcellálva kisbirtokosoké.

A herczeg Eszterházy kapuvári járásában lévő erdők bérbe vannak adva. Az „Agricola részvénytársulat“ bir 6541 holdat. Ebből 0·7 részt a hanyi erdőkhöz lehet számítani, mely erdőrészeket az év nagyobb részében 2'—3' magas víz borít.

A kapuvári Eger 4500 hold nagyságu erdő, hol a Kis-Rába és Répcze folyók regulázott kanálisokban folynak, összefolyásuknál pedig „Rábcza“ nevet vesznek fel, és e név alatt Győr felé folynak, még pedig egy mederben.

Az évi faterményeknek nagyobb része a fenti kanálisokban vizen szállítatik rendeltetési helyére.

A kapuvári Eger erdőn folyó Rába kanális a keczöli erdőn, az ugynevezett „Toroki erdő részben“ a nagy Rábából „Felső-Rába“ czim alatt veszi eredetét. E folyó az anyafolyóból mesterséges módon szorítottatott ki, és ennek emlékére a kifolyásnál 1834-ben egy kőtábla állítottatott fel az alábbi felirattal:

„Itt látjuk folyását a Felső-Rábának. Eredetét veszi ebből az anya és ezen két folyó közt fekvő darab földnek. Nevezetét adja boldog Rábaköznek 1788-ik esztendő. Ámbár megszüntette folyását az idő. De a közhaszonra törekedő Tagok. Előbbi folyását eszközlötték magok. Mely Ngs Vas, Sopron és Győri megyének — Közhasznára czélzó Rendjének — Elhatározása oda czélozva — Hogy az Alsó-Rábának kisebb vizharmada Kapuvárnak folyna. Nagy Mgu Magyar Királyi Helytartó Tanáts maga volt, ezent helyben hagyta. Ez iszapos Király

Tava feneketlenségét kétes legelővé változtatta Gödrét. 1834-ik Esztendei Augusztusnak napja 7-ik Legyen emlékjelül, ezen darab küre kivágott sorok az később Időre.“

Az erdők osztályozásánál az állam részéről volt Kellner György, m. kir. kataszteri erdőbecslőbiztos, mint választott járás erdőbecslő pedig alulirott, és a herczeg Eszterházy erdők osztályozásánál az uraságot Blaschek Ede erdőfelügyelő képviselte.

A herczeg Eszterházy erdőségekben a munkálatok gyorsan haladtak, mivel a nevezett erdőfelügyelő úrtól kellő adatokat és felvilágosításokat nyertünk.

A hanyi Eger erdők 40 éves fordával sarjerdőüzemben kezeltetnek, azon okból bátorkodom felhozni, mivel helyenként a lapályos és hosszabb ideig víz alatt lévő helyeken kénytelenek 3'—4' magas tuskókat hagyni, mivel a kisebb tuskókat a víz elboritaná és sarjadzásra képtelenné tenné.

A helyi viszonyokhoz képest „erdei, mezei gazdasági rendszer“ szerint eszközölt új ertvényezések nagyobb részt sikeres kőris- és tölgyertvények, a lapályos helyeken pedig egreszek. A kőris csemete-kertek szintén nagyon is említésre méltók, mivel szebbet kívánni sem lehet

Meglátszik már nagyon, hogy egy tapintatos és rendszeres eljárás következett be.

Vidékünkön az egyes községek szinte nagyon dicséretre méltók, mivel minden haszontalan tért legtöbbnyire lapályos és vizenyős helyeket, nagy szorgalommal beerdősítenek. Meglátszik a „faszüke“.

Nem mulaszthatom el szaktársaim figyelmét, Fekete Lajos kir. erdészeti akadémiai tanár úr által kiadott „Beszélgetés az új erdőtörvényről“ szóló műre figyelmeztetni; mivel ezen nagyon is olcsó kis könyvecske népszerű nyelven van írva és az erdőőri szakvizsgára készülő erdőőröknek nagy könnyebbségére szolgál. Én minden egyes erdőőr részére megszereztem. Demjén m. kir. egyetemi könyvtárusnál, Kolozsváron (Erdély) kapható.

A f. é. „erdőőri szakvizsgára“ a győri püspökség is 3 erdőőrt küldött fel, kik a vizsgálatot szerencsésen ki is állották.

E nyilvános vizsgálaton én is jelen voltam, hol így a vizsgálatot tartó bizottságnak tapintatos eljárásával megismerkedhettem. Ez oknál fogva nem mulaszthatom el lapunk hasábjain e vizsgáról említést tenni. A magas kormány, azaz: a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium a szombathelyi kir. erdőfelügyelőség által az Országos Erdészeti Egyesületnek javaslata alapján, a vizsgáló bizottságba oly férfiakat nevezett ki, kikről bátran elmondhatjuk ezek után, hogy „ember a talpán“. Ezen régi jó közmondás pedig mai napon ritkán aplikálható.

Megvallom, hogy sem érdek, sem hizelgés nem késztet arra, hanem hogy kormányunk és egyesületünk csakugyan „büszke“ lehet ily szakismerő és képzett férfiakra.

A vizsgáló bizottságba ki voltak nevezve: Elnök t. Bothó Imre, herczeg Batthyány uradalmainak főerdőmestere Körmenről, két vizsgáló biztosnak pedig t. Blaschek Ede, herczeg Eszterházy erdőfelügyelője Kőszegről és t. Sághy Kálmán, kir. alerdőfelügyelő urak.

A vizsga októberhó 9-én reggeli 9 órakor az elnök által tartott „üdvözlő“ beszéd után a tek. megyei alispán úr jelenlétében ünnepélyesen nyitattott meg.

Az első napon az írásbeli, a következő napokban pedig a szóbeli vizsga tartatott meg.

A vizsgára jelentkeztek 10-en. Ezek közül 7-en sikerrel vizsgáztak, 3 pedig a vizsgát nem állotta ki. Vizsgáztak: Egy „kitünően“, egy „jól“ és öt „kielégítően“. A vizsgát végig hallgatva mondhatom, hogy a kérdések mind az erdőöri tankönyvből, mind pedig az erdőtörvényből az erdőöröket illető részből nagy tapintatossággal tétettek; úgy: hogy a ki a vizsgára készült és tanult, minden félelem nélkül felelhetett. A vizsgán lévő erdőöreim közül egyik 52 éves, a másik 47 éves. Ilyen idős embereknél a tanulás már nem megy oly könnyen. Mert: „Mit Jancsi nem tanul, János nem tudja azt“. Tehát dicséretre méltó iparkodásuk.

A klasszifikáció tehát a legjobb lelkiismerettel, érdem szerint osztatott ki.

A vizsgálat végeztével minden egyes vizsgázónak vizsgá-

járóli eredménye kihirdettetett. A jegyzőkönyv felvétele után még elnök úr egy lelkesítő beszéddel a jelenlévőket üdvözölve a vizsgálatot bezártnak nyilvánította.

Én tiszta szivemből kívánom, hogy ily lelkes vizsgáló bizottság tagjait és szeretett szaktársainkat a „Jó Isten“ sokáig éltesse és tartsa meg őket kormányunk és egyesületünk büszkeségére! — Éljenek!!!

E közleményem átadása után legmélyebb tisztelettel vagyok
Tekintetes Szerkesztő Úrnak

alázatos szolgálója:

Reman József,
erdőmester.

A f a p i a c z r ó l .

B u d a p e s t , 1882. novemberhó 27-én.

(B.) Faüzleti viszonyaink, bár a pénzpiacz helyzete épen nem kedvező, s az építkezések szünete is bekövetkezett, eléggé jók; mi főleg abban leli okát, hogy a kiviteli kereslet, kivéve a déli Németország felé való irányt, élénkségéből még nem veszít, s hogy e mellett a termelés mennyiségileg is csak azon mérték határán áll, melyig a jövő évi fogyasztás előre láthatólag szintén ki fog terjedni.

A lucz- és jegenyefenyő fűrészárak és épületfák a tölgy-műszer- és épületfa mind bizton vevőre találhatnak, s kereskedünk a jövő tavaszra szivesen tesznek kötéseket. A tűzifa kelete, mert az állandóbb hideg időjárás még mindig késik, lanyhább mint ilyenkor lennie kellene, de ezt pótolja a bükk-faszén után nyilvánuló kereslet, miután a vasgyárak a nyert megrendelések következtében fokozódó munkát fejtenek ki, s mert egészen alapos a kilátás arra, hogy a vasüzlet javuló viszonyai a következő egy-két év alatt alig fognak csökkenni. A cserkéregre, melynek termelésére alkalmas erdeink már nagyon meggyérültek, szintén kedvező helyzet áll fenn s ugyan